

மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்களில் விதவைகள்

Widows in Malaysian Tamil Folk Songs

Dhilip Kumar a/l Agilan / திலிப்குமார் அகிலன்

Doctoral Student, Faculty of Language and Communication, Universiti Pendidikan Sultan Idris

ஆய்வுச்சாரம்

இந்த ஆய்வு மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்களில் காணப்படும் விதவைகளின் சமூக அடக்குமுறை மற்றும் பண்பாட்டு கட்டுப்பாடுகளை ஆராய்கிறது. தண்டாயுதத்தின் மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல் தொகுப்பை முதன்மை ஆதாரமாகக் கொண்டு, பத்துப் பாடல்கள் ஆய்வுசெய்யப்பட்டன. இந்த ஆய்வு பல முக்கிய கண்டுபிடிப்புகளை வெளிப்படுத்துகிறது: தாலி நீக்கும் சடங்குகள், மஞ்சள் பூசுவதில் கட்டுப்பாடுகள், பட்டுச் சேலை மற்றும் ஆபரணங்கள் அணிவதில் தடைகள், சத்தான உணவு உண்ணுவதில் வரம்புகள், மற்றும் அதீத துக்கத்தால் தற்கொலை எண்ணங்கள். இந்த நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் விதவைகளை கடுமையான சமூக அமைப்புகள் மற்றும் உணர்வு ரீதியான அதிர்ச்சிகளின் பாதிக்கப்பட்டவர்களாக சித்தரிக்கின்றன. பாரம்பரிய இந்து பண்பாட்டு நடைமுறைகள் எவ்வாறு விதவைகளை முறையாக புறக்கணிக்கின்றன என்பதை இந்த ஆய்வு எடுத்துரைக்கிறது.

Date of Submission: 23-06-2025
Date of Acceptance: 25-06-2025
Date of Publication: 30-06-2025
Corresponding Author's Email:
dhilipchandrusp@gmail.com

கருச்சொற்கள்: விதவை, மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள்

Abstract

This study examines the plight of widows in Malaysian Tamil folk songs, analyzing their social oppression and cultural restrictions. Using Thandayutham's collection of Malaysian Tamil folk songs as the primary source, ten songs were analyzed to understand the widow's experience. The research reveals several key findings: widows undergo thaali (sacred thread) removal ceremonies, face restrictions on wearing turmeric, are prohibited from wearing silk sarees and ornaments, experience limitations in nutritious food consumption, and develop suicidal tendencies due to overwhelming grief. These folk songs portray widows as victims of rigid social structures and emotional trauma. The study highlights how traditional Hindu cultural practices systematically marginalize widows through various ritual restrictions that strip them of their femininity and social status. The findings demonstrate that Malaysian Tamil folk songs serve as important cultural documents that reflect the harsh realities faced by widows in traditional Indian society, emphasizing the need for social reform.

Keywords: Widows, Malaysian Tamil folk songs

இறப்பின் காரணமாக கணவனை இழந்து விட்ட பெண்கள் விதவை அல்லது கைம்பெண் என்று அழைக்கப்படுகின்றனர் (Bhaksi, 2024). இந்துக் கலாச்சாரம் பாரம்பரியமாக இவர்களைத் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகக் கருதுகிறது (Priyadarshini & Pande, 2021). அதுமட்டுமல்லாது, சமூக விதிகள், பண்பாட்டு நம்பிக்கைகள், பாரம்பரிய நடைமுறைகள் அல்லது செயல்பாடுகள் விதவைகளை ஆழமான அடக்குமுறைகளுக்கு ஆட்படுத்துவதோடு, அவர்களின் வாழ்க்கையைச் சவால்மிக்கதாக மாற்றுகின்றது (Subapradha & Subramaniam, 2022). விதவைகள் இயல்பாக ஏனைய பெண்களைப் போல வாழ்வதற்கு அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் வெள்ளை ஆடைகள் அல்லது புடவைகளை வாழ்நாள் முழுதும் அணிதல், தாலியைக் கழுத்திலிருந்து நீக்கி விடுதல் போன்ற துக்கத்தைக் காட்டுகின்ற சடங்குகளை மேற்கொள்ள சமூகத்தால் எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றனர் (Bajaj, 2023; Pooja & Sofia, 2023; Rai, 2021). மேலும், மிக வெளிறிய நிறத்திலான ஆடைகளை மட்டுமே அணிந்து கொள்ள அவர்கள் அனுமதிக்கப்படுவதோடு எந்தவிதமான சுய அலங்காரங்களைச் செய்து கொள்ள அனுமதிக்கப்படுவதில்லை (Kanna, 2023). இவற்றோடு, அவர்கள் விதவைகள் அல்லது கைம்பெண்கள் என்பதை இன்னும் வெளிப்படையாகக் காட்டுவதற்காகத் தலையை மழித்தல், வளையல்களை உடைத்தெறிதல், ஆபரணங்களை நீக்கி விடுதல் போன்ற சடங்குகளும் இவர்களின் மீது திணிக்கப்படுகின்றன. இவை விதவைகளின் பெண்ணியத்தை நீக்கச் செய்வதை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளதோடு, சமூகத்தின் படிநிலையிலிருந்து அவர்களை வெளியேற்றி அவர்களின் மீதான அடக்குமுறைகளை நிலைநிறுத்துவதைத் தொடர் நோக்கங்களாகக் கொண்டுள்ளது (Priyadarshini & Pande, 2021). மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப் பாடல்களிலுள்ள விதவைகளும் மேற்கூறியவாறு அடக்குமுறைகளுக்கு ஆட்பட்டவர்களாகவே காட்டப்பட்டுள்ளனர். இந்த ஆய்வு இதனை முழுமையாக ஆராய்கிறது.

தாலியை நீக்குதல்

இந்துச் சமூகம் தாலியை வளப்பம், ஆசி, மகிழ்ச்சி ஆகியவற்றோடு ஒரு திருமணச் சடங்கின் வெற்றியைக் காட்டுகின்ற சின்னமாகக் கருதுகின்றது. மேலும், தாலி என்பது மணமக்களின் ஒன்றிணைவைச் சுட்டுவதோடு அவர்களிடையிலான ஒருமித்தப் பொறுப்புணர்வையும் காட்டுகிறது. இவற்றோடு, மறைமுகமாக ஒரு கணவனுக்கு மனைவியின் மீதுள்ள அதிகாரத்தையும் தாலி புலப்படுத்துவதோடு மனைவிக்குக் கணவனின் நலனின் மீது இருக்க வேண்டிய விசுவாசத்தையும் அர்ப்பணிப்பையும் அது காட்டுகிறது (Gowda, 2018). எனவே, கணவனின் இறப்பிற்குப் பின் ஒரு பெண்ணானவள் மனைவி என்ற தகுதியை இழந்து விடுகிறாள் என்பதைக் காட்டுவதற்காகத் தாலி நீக்கப்படுகிறது. இஃது அவர்களைத் துன்பியல் நிலைக்குத் தள்ளிச் சுய மேம்பாடு மேற்கொள்ள இயலாத சூழலை அவர்களிடையே ஏற்படுத்தி விடுகிறது (Watson, 2018).

மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்களிலுள்ள இரண்டு பாடல்கள் பெண்களின் தாலி நீக்கும் சடங்கைக் காட்டுகின்றன.

“.....
நான் தாலிக் கழட்டி வைக்க
தருமருக்கோ சம்மதமோ
.....”

(தண்டாயுதம், கட்டிக் கொடுத்தீங்களே!, 166)

“.....
தாலிக்கு-
வம்பு வந்த நேர்ந்துச்சோ
.....”

(தண்டாயுதம், சுத்தம் பண்ணப் போறீங்களா?, 168)

என்ற இரண்டு ஒப்பாரிப் பாடல்கள் கணவனின் மறைவிற்குப் பின்பு பெண்களின் தாலிகள் நீக்கப்படும் சூழலைக் காட்டுகின்றன. இச்சடங்கு அவர்களிடையே சொல்லொனா துன்பத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதை அவர்களின் சொற்பயன்பாடுகள் காட்டுகின்றன. இந்த இரண்டு பாடல்களுமே அவர்களின் மனைவியென்ற சமூகத் தகுதி நீங்குவதையும், அஃது அவர்களிடையே ஏற்படுத்தியுள்ள உளவியல் ரீதியான பாதிப்பையும் அச்சத்தையும் காட்டுகின்றன. இது, திருமணமான பெண்களுக்குத் தாலியின் முக்கியத்துவத்தைக் காட்டுகிறது.

மஞ்சள் பூசுதல்

இந்தியப் பண்பாட்டில் மஞ்சள் என்பது புனிதமான ஒரு மங்கலப் பொருளாகும். பாரம்பரியமாகப் பெண்கள், ஆக்ஷிபின் அடையாளமாகக் குளிப்பதற்கு முன்பாகத் தங்களின் உடல், முகம், தாலியில் மஞ்சளைப் பூசிக் கொள்வது வழக்கமாகும் (Vijayasankar & Kaliaperumal, 2023; Obeta et al., 2023). ஆனால், கணவன் இறந்த பிறகு விதவைகள் மஞ்சள் பூசுவதிலிருந்து தடைச் செய்யப்படுகின்றனர். இறுதியாக, கணவனின் இறுதிச் சடங்குகளின் போது பெண்களுக்கு மஞ்சள் பூசப்படுகிறது (Smith, 2012). அதன் பிறகு, அவர்கள் அவ்வாறு செய்ய அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்களில் இந்தக் கட்டுப்பாடு ஒரு பாடலில் உருவகமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

“.....
உலர்ந்த மஞ்சள் என் கையிலய்யா
.....”

(தண்டாயுதம், ஓய்யாரம் எண்டு, 152)

என்ற பாடலில் ஒரு பெண் தன் கையிலுள்ள மஞ்சள் உலர்ந்து விட்டதாகப் பாடியுள்ளாள். இஃது அவள் மஞ்சள் பூசி நெடுநாள்கள் ஆகி விட்டதைப் புலப்படுத்துகிறது. அதோடு, கணவனின் மறைவிற்குப் பிறகு, சமூக பண்பாட்டின் அடிப்படையில் அவளுக்கு நேர்ந்துள்ள இழப்பு, வாழ்வின் தேக்கம், வாழ்வின் அடிப்படையிலிருந்து புறக்கணிப்பு ஆகியவற்றையும் இந்தப் பாடல் காட்டுகிறது.

பட்டுச் சேலை, பூ மற்றும் ஆபரணங்கள் விலக்கு

இந்திய விதவைகள் துக்கத்தின் சின்னமாக வெள்ளைச் சேலைகளை அணிந்து கொள்கின்றனர். மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்களிலும் இந்தியப் பெண்கள் கணவனின் இறப்பிற்குப் பிறகு, பட்டுச் சேலைகளைத் துறந்துள்ளதைக் காண முடிகிறது.

“.....
நா பட்டுத் துணி கட்டும் சேல
முண்டச்சி கட்டும் சேல
.....”

(தண்டாயுதம், சுத்தம் பண்ணப் போறீங்களா?, 168)

என்ற பாடல் மலேசியத் தோட்டப்புறங்களில் முழுமையாக வெள்ளைச் சேலைக்கு மாறுவதற்கு முன்பாக இறுதியாக பட்டுச் சேலை அணிந்து கொண்ட ஒரு பெண்ணின் துயரத்தைக் காட்டுகிறது.

தொடர்ந்து, மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்கள் விதவைகள் பூச்சூடியும் ஆபரணங்கள்

பூட்டியும் தங்களை அலங்கரித்துக் கொள்வதிலிருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளதையும் காட்டுகின்றன. இந்தியச் சமூகம், ஆண்களின் ஆசைகளை அடக்குவதற்காகவும், விதவைகள் மீதான அவர்களின் பாலியல் உணர்வுகளைத் தடுப்பதற்காகவும் இவ்வாறு பூச்சூடவும் ஆபரணங்களை அணிந்து கொள்ளவும் தடைச் செய்துள்ளதாகவும் கூறப்படுகிறது (Paul & Das, 2023; Khan & Shah, 2024). இரண்டு பாடல் வரிகள் இதைக் காட்டுகின்றன.

“.....
ஒட்டியாணம் பொட்டியிலே
.....”

(தண்டாயுதம், ஓய்யாரம் இண்டு, 152)

“.....
மன்னவன் இல்லாம
நா பூ வச்சுப் பாக்கவோ?
.....”

(தண்டாயுதம், மல்லியப்பூ வாடுதய்யா, 161)

இந்த வரிகள் விதவைகளின் அடிப்படை அலங்காரச் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்டுள்ளதைக் காட்டுகின்றன. அதுமட்டுமல்லாது, இரண்டாவது பாடலில், ஒரு பெண் தன்னுடைய கணவன் தான் பூச்சூடி அலங்கரித்துக் கொள்ளவோ என்று வினவுவது, காலங்காலமாகப் பெண்கள் கணவன் இறந்துவிட்டால் பூச்சூடிக் கொள்ளக் கூடாது என்ற மரபில் ஊறியிருப்பதைக் காட்டுகிறது. அதோடு, சமூகத்தில் பெண்களின் மீதான இந்தக் கட்டமைப்பும் விதிகளும் அவர்களிடையே மிக அழுத்தமாகப் பதிந்துள்ளதையும் இது தெளிவாகக் காட்டுகிறது.

சத்தான உணவின்மை

சுய அலங்காரங்களைக் கடந்து இந்திய விதவைகள் சத்தான உணவு போன்ற அடிப்படை தேவைகளைப் பெறுவதிலும் சிக்கல்களை எதிர்நோக்குகின்றனர் (Verma et al., 2023). இந்துப் பாரம்பரியம் விதவைகள் உணர்வுகளைத் தூண்டுகின்ற வெங்காயம், பூண்டு, உருளைக் கிழங்குகள், ஊறுகாய் வகைகள், இறைச்சி போன்ற உணவுகளை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று வலியுறுத்துகிறது (Loomba, 2023). மேலும், தங்களுடைய பாலியல் உணர்வுகளைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க அவர்கள் ஆறிய இரண்டு வேளை உணவுகளை மட்டுமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் எனவும் கூறப்படுகிறது (Dave, 2020; Khan & Shah, 2024). இது போன்ற உணவின் மீதான கட்டுப்பாட்டை ஒரு மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல் காட்டுகிறது.

“.....
கட்டுன பொண்டாட்டிக்குக்
களவரிசி கொடுத்துட்டியே
.....”

(தண்டாயுதம், காசி விசிறி வரும், 130)

என்ற பாடலில் மனைவியானவள் தான் இதற்குப் பிறகு சுவையான இயல்பான உணவுகளை எடுத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதைக் கணவன் தனக்கு அரிசி கொடுத்துவிட்டான் என்று கூறி உணர்த்துகிறாள்.

தற்கொலை எண்ணம்

இது போன்ற அடக்குமுறைகள் விதவைகள் வாழ்வினை மிகவும் துன்பமிக்கதாக மாற்றுகின்றன. எனவே, அவர்கள் இது போன்ற துன்பங்களைச் சகித்துக் கொள்வதை விட தற்கொலை செய்து கொள்வது மேல் என்ற எண்ணத்திற்குத் தள்ளப்படுகிறார்கள். “கதம்பம்” மலருமிடம்” (தண்டாயுதம், 186) என்ற பாடல் இந்த எண்ணம் மலாயா தோட்டத்தில் இருந்த இந்தியப் பெண்களிடமும் இருந்துள்ளதைப் பதிவுச் செய்கிறது. அதோடு, இன்னும் சில சூழல்களில் அவர்கள் அவர்களுடைய துன்பங்களைக் கண்ணீரோடு வெளிப்படுத்தியதோடு மட்டுமல்லாமல், கணவனுக்கு அருகிலேயே தங்களைப் புதைத்து விடவும் வேண்டியுள்ளனர். கீழ்க்கண்ட பாடல்கள் அதைக் காட்டுகின்றன.

“.....

நா மண்ணோடு மங்கி

ஐயா இருந்துட்டுப் போறன்

.....”

(தண்டாயுதம், ஆடி அமுந்தாலும், 161)

“.....

சிந்துவேன் கண்ணீரு

.....”

(தண்டாயுதம் காசி விசிறி வரும், 130)

இதன் மூலம், மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்களிலுள்ள பெண்களின் கணவனின் மரணத்திற்குப் பின்னரான வாழ்க்கை மிகவும் கொடியதாக இருந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது. உணர்வு ரீதியாக ஏற்பட்டுள்ள ஆழமான பாதிப்பே அவர்களை இம்மாதிரியான எதிர்மறை முடிவுகளை எடுக்கத் தூண்டியுள்ளதையும் அறிய முடிகிறது.

முடிவுரை

மலேசியத் தமிழ் நாட்டுப்புறப்பாடல்களிலுள்ள விதவைகள் சமூகக் கட்டுப்பாடுகளினாலும் உணர்வு ரீதியான துன்பங்களினாலும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளவர்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளனர். இவை தாலி நீக்கம், அலங்கரித்துக் கொள்வதில் கட்டுப்பாடு, சத்தான உணவுப் பழக்கமின்மை போன்ற வகைகளில் காட்டப்பட்டுள்ளன. இஃது அவர்களின் ஆழ்ந்த துன்பத்தை வெளிகாட்டுவதோடு மட்டுமல்லாமல் சமூக மாற்றம் பெற வேண்டும் என்பதையும் காட்டுகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

- Bajaj, R. (2023). Evolution In The Legal Rights Of Hindu Widows. *Journal of Survey in Fisheries Sciences*, 10 (1), 6774-6778. <https://sifisheressciences.com/index.php/journal/article/view/1882/1197>
- Bakshi, A. (2024). Widowhood Practices Leading to Violation of Human Rights in India. *International Journal for Multidisciplinary Research (IJFMR)*, 6 (1), 1-9. <https://www.ijfmr.com/papers/2024/1/13766.pdf>
- Dave, R. (2020). WIDOWHOOD: THE PROBLEMS AND CHALLENGES FACE BY WIDOWS IN INDIA. *International Journal of Advanced Research in Commerce, Management & Social Science (IJARCMSS)*, 3(4), 34-36. <https://www.inspirajournals.com/uploads/Issues/1307881203.pdf>

- Gomathi, G. (2018). Mangalsutra: The sacred pendant of women as symbol of Marriage in India. *SAARC Culture*, 6, 22-34. https://www.researchgate.net/profile/Gomathi-Gowda/publication/354715880_Mangalsutra_The_sacred_pendant_of_women_as_symbol_of_Marriage_in_India/links/614970a2519a1a381f719a59/Mangalsutra-The-sacred-pendant-of-women-as-symbol-of-Marriage-in-India.pdf
- https://www.researchgate.net/publication/271072460_Taro_turmeric_and_gender
- Khan, S. & Shah, I. A. (2024). Subalternity of Indian Widows Due to Patriarchy With Special Emphasis on Bapsi Sidhwa's Water. *Journal of Asian Development Studies*, 13(1), 820-829. <https://poverty.com.pk/index.php/Journal/article/view/417/372>
- Khan, S. & Shah, I. A. (2024). Subalternity of Indian Widows Due to Patriarchy With Special Emphasis on Bapsi Sidhwa's Water. *Journal of Asian Development Studies*, 13(1), 820-829. <https://poverty.com.pk/index.php/Journal/article/view/417/372>
- Loomba, L. (2023, July, 6). *International Widows Day*. Debate held in Grand Committee, House of Lords. <https://www.theloombafoundation.org/wp-content/uploads/2024/05/2023-07-06-IWD-debate-book-pages.pdf>.
- Obeta et al. (2023). Turmeric is Medicinal and Cosmetic in Nature, the Production of Obeturmeric Powder and Cream. *International Journal of Pharmaceutical and Phytopharmacological Research (eIJPPR)*, 13(2), 18-24. <https://eijppr.com/storage/files/article/1976627e-717d-4d72-8aba-4c3c55b27ce7-wlQCEcurUKy2iNQF/uwtNwnM73bD9MNk.pdf>
- Paul, M. & Das, S. (2023). The Silent struggle: Psychological impact of widowhood on the life of women in India. *International Journal of Science and Research Archive*, 10(01), 304–315. https://www.researchgate.net/publication/374329841_The_Silent_struggle_Psychological_impact_of_widowhood_on_the_life_of_women_in_India
- Poojaa, D. & Sofia, H. (2023). SAREE AS AN IDENTITY OF INDIAN WOMEN. *International Journal of Humanities & social Science studies (IJHSSS)*, 12(2), 73-78. https://www.researchgate.net/publication/375952458_SAREE_AS_AN_IDENTITY_OF_INDIAN_WOMEN
- Priyadarshini, U. & Pande, R.(2021). Exploring the Politics of Widowhood in Vrindavan: An Analysis of Life Narratives of Vrindavan Widows. *Advances in Applied Sociology*, 11, 158-176. <https://doi.org/10.4236/aasoci.2021.114012>
- Rai, A. (2021). SATI- From Widow Immolation To Widow Re-Marriage. *Journal of Research in Humanities and Social Science*, 9(3), 05-08. https://www.academia.edu/45436444/SATI_From_Widow_Immolation_To_Widow_Re_Marriage
- Smith, T, B. (2012). Taro, turmeric and gender.
- Subapradha, P. & Subramaniam, S. (2022). Widowhood In Ambai's Kitchen In The Corner. *International Journal of Humanities and Social Science Invention (IJHSSI)*, 11(9), 61-63. https://www.researchgate.net/publication/378144558_widowhood
- Thandayutham, R. (1998). *Malēciya nāṭṭuppurappāṭalkaḷ*. Tamil Putagaalaiyam: Chennai.
- Verma et al. (2023). *Food Insecurity and Experience of Ill Treatment Among Older Adult Widows in India*. Handbook of Aging, Health and Public Policy, 1-15. https://www.researchgate.net/publication/369345800_Food_Insecurity_and_Experience_of_Ill_Treatment_Among_Older_Adult_Widows_in_India
- Vijayasankar, P. & Kaliaperumal, K. (2023). Turmeric: The Yellow Allergen. *Indian Dermatology Online Journal*, 14(4), 459-464. https://journals.lww.com/idoj/fulltext/2023/14040/turmeric_the_yellow_allergen.2.aspx
- Watson, M. (2018). *MILLIONS OF CHILD WIDOWS FORGOTTEN, INVISIBLE AND VULNERABLE REPORT BY ACTION ON CHILD, EARLY AND FORCED MARRIAGE*. UN Geneva Representative, International Council of Women, (ICW-CIF): Switzerland.